

— skarżące twierdzą, że popełniono błąd w ustaleniach faktycznych, oczywisty błąd w ocenie i naruszono zasadę proporcjonalności ze względu na to, że nie wzięto należycie pod uwagę wszystkich istotnych okoliczności faktycznych ani nie zbadano właściwie dowodów przedstawionych przez grupę COMPANHIA PREVIDENTE w toku omawianego postępowania w sprawie ponownego rozpatrzenia grzywny ze względu na brak zdolności płatniczej, zgodnie z pkt 35 wytycznych, utrzymując w mocy grzywnę przekraczającą aktualne możliwości finansowe grupy COMPANHIA PREVIDENTE.

Skarżący wnoszą ponadto na podstawie art. 261 TFUE o obniżeniu ze względu na brak zdolności płatniczej grzywny nałożonej na SOCITREL, za którą COMPANHIA PREVIDENTE jest solidarnie odpowiedzialna.

(¹) Dz.U. 2006, C 210, s. 2.

Skarga wniesiona w dniu 20 sierpnia 2013 r. — Fard i Sarkandi przeciwko Radzie

(Sprawa T-439/13)

(2013/C 367/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mohammad Moghaddami Fard (Teheran, Iran) i Ahmad Sarkandi (Zjednoczone Emiraty Arabskie) (przedstawiciele: M. Taher, solicitor, M. Lester, barrister, i S. Kentridge, QC)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2013/270/WPZiB z dnia 6 czerwca 2013 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 156, s. 10) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 522/2013 z dnia 6 czerwca 2013 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 156, s. 3);

— obciążenie Rady kosztami poniesionymi przez skarżących.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Rada popełniła oczywisty błąd w ocenie, iż zostało spełnione którekolwiek z kryteriów umieszczenia w wykazie w odniesieniu do obu skarżących, i że brak jest ważnej podstawy prawnej wskazania skarżących.

2) Zarzut drugi dotyczący tego, że Rada zmierzała do nałożenia na skarżących zakazu podróżowania bez właściwej podstawy prawnej.

3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że Rada nie przedstawiła odpowiedniego ani wystarczającego uzasadnienia objęcia skarżących zakwestionowanymi środkami.

4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że Rada nie zagwarantowała przysługującego skarżącym prawa do obrony i skutecznej kontroli sądowej.

5) Zarzut piąty dotyczący tego, że decyzja Rady o wskazaniu skarżących naruszyła w sposób nieuzasadniony lub nieproporcjonalny przysługujące skarżącym prawa podstawowe, w tym prawo do ochrony własności, życia rodzinnego, działalności zawodowej i dobrego imienia.

Odwołanie wniesione w dniu 20 września 2013 r. przez AN od wyroku wydanego w dniu 11 lipca 2013 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-111/10 AN przeciwko Komisji

(Sprawa T-512/13 P)

(2013/C 367/55)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: AN (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci É. Boigelot i R. Murru)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

— uchylene wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (druga izba) z dnia 11 lipca 2013 r. w sprawie F-111/10 AN przeciwko Komisji Europejskiej;

— przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd do spraw Służby Publicznej;

— obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania w pierwszej instancji i postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi dwa zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia podczas dokonanego przez SSP badania podniesionego w pierwszej instancji zarzutu odnoszącego się do uchybień w dochodzeniu skierowanym wobec wnoszącego odwołanie, gdyż uzasadnienie przedstawione przez SSP w pkt 95 i 96 zaskarżonego wyroku jest błędne lub co najmniej niewystarczające i niekompletne.